

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เรียนรู้ที่จะมีความเมตตาต่อผู้ที่ประณามลูกเช่นเดียวกับพ่อ ผูกมิตรกับผู้ที่ประณามลูกด้วยเช่นกัน

คำถาม: สายตาใดของพ่อที่มั่นคง? สายตาใดที่ลูกๆ ต้องทำให้มั่นคง?

คำตอบ: สายตาของพ่อในดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นลูกของท่านนั้นมั่นคง เหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่พูดว่า “ลูก ลูก” ลูกไม่สามารถจะพูดว่า “ลูก ลูก” กับใครได้ ลูกต้องทำให้สายตาของลูกมั่นคงว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นพี่น้องเพศชายของลูก มองดูพี่น้องเพศชาย, พูดกับพี่น้องเพศชาย และจะมีความรักทางจิตผ่านสิ่งนั้น ความคิดเช่นอาชญากรทั้งหมดจะจบสิ้นลง แม้แต่ผู้ที่ประณามลูกก็จะกลายเป็นมิตรของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งท่านและอธิบายนแก่ลูก ชื่อของพ่อทางจิตคืออะไร? แนนอนลูกจะบอกว่า “ชีวา” ท่านคือพ่อทางจิตของทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ลูกๆ เช่นกันก็เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เมื่อพวกเขากล่าวถึงอากาสา (เสียงจากอากาสา) เป็นเสียงของใครที่มาจากอากาสา? คือ เสียงของชีวา บาบานี้เรียกว่าอากาสา มนุษย์ทั้งหมดทำให้เกิดเสียงจากอากาสา (ปาก) ดวงวิญญาณทั้งหมดลิ้มพ้อของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงยกย่องทุกประเภท แต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลย ที่นี้พวกเขายกย่องท่าน ไม่มีใครจดจำพ่อแม้ในเวลาแห่งความสุขเพราะความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้ว ที่นี้พวกเขามีความปรารถนามากมาย เมื่อไม่มีฝนตกพวกเขาก็สร้างไฟบูชายัญ ไม่ใช่ว่าการสร้างไฟบูชายัญจะทำให้ฝนตกเสมอไป ไม่เลย บางครั้งอาจมีความอดอยากในบางแห่ง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะสร้างไฟบูชายัญก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น นี่คือการ ภัยพิบัติทั้งหมดที่กำลังจะมานั้นก็จะมาอย่างต่อเนื่อง มนุษย์มากมายและสัตว์อื่นๆ อีกมากมายจะล้มตายอย่างต่อเนื่อง ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก มีไฟบูชายัญใดเพื่อหยุดฝนหรือไม่? เมื่อฝนตกลงมาอย่างหนักพวกเขาก็จะก่อไฟบูชายัญ ในเวลานี้ลูกเท่านั้นที่เข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อเองนี่ที่นี้และอธิบายนแก่ลูกว่า ผู้คนยกย่องพ่อและพวกเขาก็ประณามพ่อเช่นกัน มันน่าแปลกใจ! พวกเขาเริ่มประณามบาบาเมื่อไหร่? เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การประณามหลักคือพวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะสิ่งนี้ที่พวกเขาได้ตกต่ำลงมา เป็นที่จดจำกันว่า ผู้ที่ประณามท่านคือเพื่อนของท่าน ใครที่ประณามพระเจ้ามากที่สุด? ลูกๆ และก็เป็นลูกๆ ที่เวลานี้ได้กลายเป็นมิตร ในความเป็นจริงทั้งโลกประณามท่าน แต่ลูกคืออันดับหนึ่งในสิ่งนี้แล้วลูกก็กลายเป็นมิตร มิตรที่ใกล้ชิดที่สุดคือลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกๆ ได้ประณามพ่อ และเป็นลูกที่ดูหมิ่นพ่อเช่นกัน ดูซิว่าละครนี้สร้างขึ้นมาอย่างไร! สิ่งเหล่านี้คือความรู้ที่ลูกต้องไตร่ตรอง “การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้” มีความหมายมากมาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ศึกษาความรู้แล้วก็ยกย่องผู้อื่น มีการจดจำกันมาเช่นกันว่า เมื่อมีความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรมอย่างที่สุดพ่อก็จะมา สิ่งนี้หมายถึงบาร์ด ดูซิว่าการละเล่นเป็นเช่นไร ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา ในความเป็นจริงมีเพียงการอวดตบตาเดียว ผู้คนพูดว่ามีการอวดตบตาเกิดในก้อนกรวดและก้อนหินด้วยเช่นกัน พ่อพำปนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่ศึกษาที่ตะและอ่านคำพูดของกิตะก็พูดว่าพวกเขาไม่รู้อะไรเลยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นลูกที่น่ารักที่สุด เมื่อบาบาพูดกับใครก็ตามท่านจะพูดอยู่เรื่อยๆ ว่า “ลูก ลูก” สายตาของพ่อที่ว่าทุกคนคือลูกๆ ของท่านนั้นมั่นคง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาลูกที่จะพูดว่า “ลูก ลูก” ได้ ลูกรู้ว่าแต่ละคนมีสถานภาพใด และแต่ละคนคืออะไร ทุกคนคือดวงวิญญาณ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และเหตุนี้เองจึงไม่มีความสุขหรือความทุกข์ ทุกคนคือลูกของพ่อ บางคนอาจจะได้รับรางวัลของชนชั้นวรรณะที่ต่ำกว่าและบางคนก็ของวรรณะนั้นวรรณะนี้ บาบาได้พัฒนานิสัยของการพูดคำว่า “ลูก ลูก!” ในสายตาของบาบาทุกคนคือดวงวิญญาณ ในสิ่งนั้นเช่นกันท่านรักคนจนอย่างมาก เพราะตามละครพวกเขาคือผู้ที่เปื้อนเหตุของการประณามมากที่สุด และเวลานี้พวกเขาก็มาหาพ่อ เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์ผู้ที่ไม่เคยถูกประณาม ผู้คนก็ประณามกษณะอย่างมากเช่นกัน ช่างน่ามหัศจรรย์ เมื่อกษณะแก่ขึ้น พวกเขาก็ไม่ได้ประณามกษณะ ความรู้นี้น่าสนใจมาก! ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่ลึกล้ำเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยภาษาของคำสำหรับสิ่งนี้ สิ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงท่าน แม้แต่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ บางคนก็ไม่มีมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเล็กๆ ด้วยสติปัญญาของลูกที่ถูกต้องจดจำบาบา สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นคือพ่อของเราและเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” ลูกจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าพูดว่า ทุกคนจะจำพอในเวลาของความทุกข์ ไม่มีใครจะจำพอในเวลาของความสุข ไม่มีใครจะจำพอในเวลาของความทุกข์และภัยพิบัติมากมาย ฯลฯ ที่พวกเขาจะจดจำพอและพูดว่า โอ้ พระเจ้าได้โปรดเมตตา! โปรดให้พรแก่ฉัน! แม้กระทั่งเวลานี้เมื่อลูกกลายเป็นลูก ลูกก็ยังเขียนว่า โปรดให้พรแก่ฉัน! โปรดให้พลังแก่ฉัน! โปรดเมตตา! บาบาก็เขียนตอบกลับไปว่า จงประกาศสิทธิในพลังด้วยตนเองด้วยพลังของโยคะ! มีเมตตาและให้พรกับตนเอง! ให้ดีลคของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง! พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะทำสิ่งนั้น ครูแสดงให้เห็นวิธีในการศึกษาเล่าเรียน เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะศึกษาเล่าเรียนและทำตามคำชี้แนะ ครูไม่ใช่ครูที่จะมาให้ความเมตตาและพรกับลูก ผู้ที่เป็นลูกที่ดีก็จะวิ่งมา แต่ละคนมีความเป็นอิสระและสามารถที่จะวิ่งได้มากเท่าที่เขาหรือเธอต้องการ การจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงคือการแข่งขัน แต่ละดวงวิญญาณมีอิสระไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด บาบาได้ปลดปล่อยลูกจากความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายเช่นกัน คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย แม้กระนั้นดวงตาก็ยังไม่หยุดที่จะเป็นอาชญากร ดวงตาก็ยังคงทำงานของมันต่อไป ในเวลานี้ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์เป็นอาชญากร หากมีใครเตะหรือผลักใครบางคน ส่วนนั้นของร่างกายก็เป็นอาชญากร ทุกส่วนของร่างกายเป็นอาชญากร ที่นั่นไม่มีส่วนใดที่เป็นอาชญากร ที่นั่นทุกส่วนกระทำความผิดอย่างเป็นอาชญากร ส่วนใดในร่างกายที่เป็นอาชญากรที่สุด? ดวงตา เมื่อความปรารถนาในตัณหาราคะยังไม่จบสิ้น, พวกเขาก็เริ่มใช้มือของพวกเขา ก่อนอื่นใดเป็นดวงตา เหตุนี้เองจึงมีเรื่องราวของซูดาส (เขาได้ควักตาของเขาเองออกมา) ซิพบบาบามาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ พาหนะนี้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ซิพบบาบาริยาว่าหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าซิพบบาบามาไม่ได้หยิบยัคคัมภีร์ใดๆ พ่อคือเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้ นี่คือน้ำไม่โลกและผู้สร้างต้นไม้นั้นคือพ่อผู้เป็นเมล็ด บาบาอธิบายว่า สถานที่อยู่อาศัยของพ่อคือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานี้พ่อกำลังอยู่ในร่างกายนี้ ไม่มีใครสามารถพูดว่าฉันคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ฉันคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น หากใครบางคนบอกกับผู้ที่รู้คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เขาก็จะถามทันทีว่า ท่านคือพระเจ้าหรือ? ท่านเป็นอัลลาห์หรือ? ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้คิดในเวลานี้ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับอัลลาห์ และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าฉันคืออัลลาห์ ในภาษาอังกฤษเขาพูดว่า Ommipresent(อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน) หากพวกเขาเข้าใจความหมายของคำนี้พวกเขาก็จะไม่มีวันพูดเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่าซิพบบาบาแฉนตี (การเกิดของซิพบบาบา) หมายถึงแฉนตีของโลกใหม่ ความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น ซิพแฉนตีคืออภิชณะแฉนตี ซึ่งเป็นดาเซราแฉนตีเช่นกัน ซิพแฉนตีเป็นดีพมาลาแฉนตีเช่นกัน ซิพแฉนตีคือการเกิดของสวรรค์เช่นกัน การเกิดทั้งหมดนั้นมาด้วยกัน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ ซิพแฉนตีหมายถึงการเกิดของวัดชีวาและความตายของโรงคำประเวณี พ่ออธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดแก่ลูก ซิพแฉนตีหมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ผู้คนต้องการที่จะให้มีความสงบในโลก ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาดีมากแค่ไหนพวกเขาก็ไม่ตื่นขึ้นมา พวกเขาทำสิ่งนอนหลับไหลในความมืดมิดของความไม่รู้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธาและลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่ออธิบายความลับของสวรรค์และนรกแก่ลูกๆ ลูกควรเขียนถึงนักข่าวหนังสือพิมพ์ผู้ที่ได้ประณามลูกว่า ผู้ที่ประณามพวกเราเป็นเพื่อนของพวกเรา เราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกท่านอย่างแน่นอนเช่นกัน ดูหมิ่นเรามากเท่าที่พวกท่านต้องการ ผู้คนก็ประณามพระเจ้าและดังนั้นจะเป็นอะไรหรือหากพวกเขาจะประณามเรา? พวกเราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกคุณอย่างแน่นอน หากคุณไม่ต้องการสิ่งนี้พวกเราก็จะจับกุมของคุณและพาคุณไปกับเรา ไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัว ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลานี้ ลูกก็เคยทำสิ่งนั้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พวกเราเปิดได้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาอย่างมาก ลูกๆ ลืมว่าผู้หญิงที่ไร้เดียงสาเหล่านั้นลูกทำร้ายแม้กระทั่งในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดได้ประณามพ่อ เป็นลูกๆ ที่เป็นเพื่อนของพ่อ ที่เป็นรักมากที่สุด เด็กๆ เป็นดอกไม้ พ่อแม่ก็หอมลูกๆ ของพวกเขา พ่อวางลูกไว้บนศีรษะของเขาและรับใช้พวกเขา บาบาก็รับใช้ลูกๆ เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่ลูกจะนำไปกับลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับความรู้ นั่นก็เป็นบทบาทของพวกเราในละคร พวกเขาจะเล่นบทบาทเหล่านั้น พวกเขารับใช้กรรมของเขากลับบ้าน พวกเขาไม่สามารถเห็นสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนที่จะเห็นสวรรค์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนทำบาปมากมายและจะมาในภายหลัง ผู้ที่โตไม่ประสาจะมาในภายหลังกว่ามาก นัยสำคัญของสิ่งนี้ต้องเข้าใจเป็นอย่างดี มีลางร้ายอยู่เหนือลูกที่เป็นมหารัตินี้ดีมากและดังนั้นพวกเขาจึงโกรธอย่างรวดเร็วมาก และแล้วพวกเขาก็ไม่ได้เขียนจดหมายใดๆ อีก บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า หยุดส่งมูรลีให้แก่พวกเขา! จะมีประโยชน์ใดเล่าที่จะให้ทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าของพ่อแก่ลูกๆ เหล่านั้น? และแล้วหากดวงตาของใครเปิดขึ้น พวกเขาก็จะพูดว่า ฉันได้ทำความผิดบ้างก็ไม่ว่าที่ใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย เราไม่ควรที่จะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มีมากมายที่ไม่แม้แต่จะจดจำพอ พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ไม่เช่นนั้นพวกก็จะเขียนหาบบาบาวว่า บาบา ฉันจดจำท่านในทุกขณะ บ้างก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาเขียนชื่อของทุกคน: ได้โปรดให้การจดจำระลึกถึงของฉันแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ความหลงลืมไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้ สำนักของพวกเขาก็เฝ้าแต่ก่อกวน บาบาอธิบายประเด็นที่ดีมากแก่ลูกๆ แต่ละ

วันที่ผ่านไป บาบาก็เฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำอย่างยิ่งแก่ลูก ภูเขาของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมา จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ในยุคทอง ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน กษัตริย์ของไมซอร์นั้นก็ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันและฉลองดาเซร่าอย่างมากมาย พวกเขาเรียกรามว่าพระเจ้า แต่สีดำของรามนั้นก็ได้อุปลักษณ์ตัวไป หากรามเป็นผู้ทรงอำนาจ จะมีใครสามารถขโมยเธอไปจากเขาได้? ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มีต่อบอด! มีขยะของกิเลสทั้งห้าในทุกคนในเวลานี้ การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันคือการพูดเท็จอย่างใหญ่หลวงมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาลงมาที่สุดพ่อจะมา พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ และศาสนาที่แท้จริง ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และยุคเหล็กก็เรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ดินแดนของความหลอกลวงกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเข้าใจความรู้ที่ลึกล้ำและน่าสนใจนี้ จงทำให้สติปัญญาของตนกลายเป็นภาชนะทองคำด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง แข่งกันในการจดจำระลึกถึง
2. ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจ มีความเมตตาและให้พรแก่ตนเอง ให้ที่ลี้ภัยของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเอง พิจารณาว่าใครก็ตามที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูกและให้ให้การหลุดพ้นแก่เขา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเหมือนพ่อบราห์มาและทำทุกสิ่งในขณะที่รักษาความสมดุลของความสูงส่งและความเรียบง่าย
พ่อบราห์มาอยู่อย่างธรรมดา ไม่สูงมากหรือต่ำมาก ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนนี้ระเบียบวินัยของบราห์มินไม่ได้ง่ายมากนักหรือสูงส่งมากนัก แต่อยู่ในระดับปานกลาง เวลานี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายและมีผู้ให้สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกทำงานให้ทำงานรับใช้นั้นในระดับปานกลาง อย่าให้ใครพูดว่าลูกมีอาณาจักรที่หรูหราอยู่ที่นี้ มากเท่าที่ลูกอยู่อย่างเรียบง่าย ลูกก็อยู่อย่างสูงส่งตามนั้นเช่นกัน ขอให้มีความสมดุลของทั้งสอง

คติพจน์: แทนที่จะมองดูผู้อื่น จงมองดูตนเองและจำไว้ว่า: ไม่ว่าฉันทำอะไร, ผู้ที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน

*** โอม ชานติ ***